

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B****EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 98/70/EK**

(1998. gada 13. oktobris),

kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK

(OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Direktīva 2000/71/EK (2000. gada 7. novembris)	L 287	46	14.11.2000.
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/17/EK (2003. gada 3. marts)	L 76	10	22.3.2003.
► <u>M3</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003 (2003. gada 29. septembris)	L 284	1	31.10.2003.
► <u>M4</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/30/EK (2009. gada 23. aprīlis)	L 140	88	5.6.2009.
► <u>M5</u>	Komisijas Direktīva 2011/63/ES (2011. gada 1. jūnijs)	L 147	15	2.6.2011.
► <u>M6</u>	Komisijas Direktīva 2014/77/ES (2014. gada 10. jūnijs)	L 170	62	11.6.2014.
► <u>M7</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1513 (2015. gada 9. septembris)	L 239	1	15.9.2015.
► <u>M8</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris)	L 328	1	21.12.2018.

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 98/70/EK**

(1998. gada 13. oktobris),

kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza
Padomes Direktīvu 93/12/EEK**▼M4***1. pants***Darbības joma**

Attiecībā uz autotransporta līdzekļiem un visurgājēja tehniku (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem, kad tie nekuģo jūrā), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, kā arī atpūtas kuģiem, kad tie nepeld jūrā, šajā direktīvā ir noteiktas:

- a) tehniskās specifikācijas degvielām, ko izmanto dzirksteļaiždedzes dzinēju un kompresijaizdedzes dzinēju darbināšanai, ņemot vērā šo dzinēju tehniskās prasības saistībā ar veselības aizsardzību un vides aizsardzību; un
- b) aprites cikla laikā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķis.

▼M2*2. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā:

- 1. “Benzīns” nozīmē jebkuru gaistošu minerāleļļu, kas paredzēta iekšdedzes motoru ar dzirksteļaiždedzi darbībai transportlīdzekļu piedziņai un kas atbilst KN kodiem 2710 11 41, 27010 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 un 2710 11 59 ⁽¹⁾;
- 2. “Dīzeļdegviela” nozīmē gāzeļļas, kas atbilst KN kodam 2710 19 41 ⁽¹⁾ un ko izmanto pašgājējos transportlīdzekļos, kuri minēti Direktīvā 70/220/EEK un Direktīvā 88/77/EEK;

▼M4

- 3. “Gāzeļļas, kas paredzētas lietošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos” nozīmē jebkuru no naftas iegūtu šķidrumu, kas atbilst KN kodiem 2710 19 41 un 2710 19 45 ⁽²⁾ un kas paredzēts lietošanai dzinējos, kuri minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 94/25/EK ⁽³⁾, 97/68/EK ⁽⁴⁾ un 2000/25/EK ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Šo KN kodu numerācija atbilstoši KMT, kas grozīts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2031/2001 (OV L 279, 23.10.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ Šo KN kodu numerācija atbilstīgi KMT (OV L 256, 7.6.1987., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 164, 30.6.1994., 15. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 173, 12.7.2000., 1. lpp.

▼ **M2**

4. “Attālākie reģioni” nozīmē Franciju attiecībā uz Francijas aizjūras departamentiem, Portugāli attiecībā uz Azoru salām un Madeiru, kā arī Spāniju attiecībā uz Kanāriju salām;

▼ **M4**

5. “Dalībvalstis, kurās ir zema vasaras apkārtējā temperatūra,” ir Apvienotā Karaliste, Dānija, Īrija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Somija un Zviedrija;
6. “Aprites cikla laikā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija” ir visas CO₂, CH₄ un N₂O neto emisijas, ko var attiecināt uz degvielu (tostarp uz visiem sastāvdaļu maisījumiem) vai piegādāto enerģiju. Tas ietver visas attiecīgās stadijas, sākot ar ieguvī vai audzēšanu, tostarp pārmaiņas zemes izmantošanā, transportēšanu un izplatīšanu, apstrādi un sadedzināšanu – neatkarīgi no tā, kur minētās emisijas notiek;
7. “Siltumnīcefekta gāzu emisija uz vienu enerģijas vienību” ir uz degvielu vai piegādāto enerģiju attiecināmo siltumnīcefekta gāzu emisijas CO₂ ekvivalenta kopējās masas dalījums ar degvielas vai piegādātās enerģijas kopējo energoietilpību (degvielas gadījumā tā ir izteikta kā tās zemākā siltumspēja);
8. “Piegādātājs” ir vienība, kas atbildīga par degvielas vai enerģijas pārvietošanu cauri akcīzes nodokļa maksāšanas vietai vai, ja akcīzes nodoklis nav jāmaksā, jebkura cita dalībvalsts nozīmēta vienība;
9. “Biodegviela” lietota tādā pašā nozīmē, kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾;

▼ **M7**

10. “No atjaunojamiem energoresursiem ražota nebioloģiskas izcelsmes šķidrā vai gāzveida transporta degviela” ir šķidrā vai gāzveida degviela, kura nav biodegviela un kuras energoietilpību rada atjaunojamie energoresursi, izņemot biomasu, un kuru izmanto transportā;
11. “Cieti saturoši kultūraugi” ir kultūraugi, galvenokārt labība (neatkarīgi no tā, vai tiek izmantoti tikai graudi vai viss augs, kā tas ir, piemēram, zaļbarības kukurūzas gadījumā), bumbuļi un sakņaugi (piemēram, kartupeļi, topinambūri, batātes, manioka un jamss), un bumbuļšīpoli (piemēram, taro un *cocoyam*);

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

▼ M7

12. “Neliela netiešas zemes izmantošanas maiņas riska biodegviela” ir biodegviela, kuras izejvielas ir iegūtas tādās shēmās, kas samazina ražošanas pārvietošanu nolūkiem, kuri nav biodegvielas ražošana, un iegūtas saskaņā ar 7.b pantā izklāstītajiem biodegvielas ilgtspējības kritērijiem;
13. “Pārstrādes atlikumi” ir materiāls, kas nav galaprodukts, kuru ražošanas procesā tieši vēlas iegūt; tas nav ražošanas procesa pamatmērķis, un process nav apzināti modificēts, lai to ražotu;
14. “Lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atlikumi” ir atlikumi, ko tiešā veidā rada lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības nozarēs; tās neietver atlikumus, kas radušās saistītajās nozarēs vai pārstrādē.

▼ M4**▼ B***3. pants***Benzīns**

1. Ne vēlāk kā līdz 2000. gada 1. janvārim dalībvalstis savā teritorijā aizliedz pārdot etilētu benzīnu.

▼ M4

2. Dalībvalstis nodrošina, ka benzīnu to teritorijā drīkst laist tirgū tikai tad, ja tas atbilst I pielikumā noteiktajai vides specifikācijai.

Dalībvalstis attiecībā uz attālākajiem reģioniem tomēr drīkst īpaši paredzēt ieviest benzīnu ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, par to informē Komisiju.

3. Dalībvalstis pieprasa līdz 2013. gadam laist tirgū benzīnu ar maksimālo skābekļa saturu 2,7 % un maksimālo etanola saturu 5 % un, ja tās uzskata par vajadzīgu, var pieprasīt laist tirgū šādu benzīnu ilgākā laikposmā. Tās nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielas saturu benzīnā, un jo īpaši par dažādu benzīna maisījumu atbilstīgu izmantošanu.

4. Dalībvalstis, kurās vasarā ir zema gaisa temperatūra, saskaņā ar 5. punktu atļauj vasaras periodā laist tirgū benzīnu ar maksimālo tvaika spiedienu 70 kPa.

Dalībvalstis, kurās pirmajā daļā minētā atkāpe netiek piemērota, var atbilstīgi 5. punktam atļaut vasaras periodā laist tirgū benzīnu, kura sastāvā ir etanols ar maksimālo tvaika spiedienu 60 kPa un turklāt piemērot atbrīvojumu attiecībā uz pieļaujamo tvaika spiedienu, kas noteikts III pielikumā, ar nosacījumu, ka izmantotais etanols ir biodegviela.

▼ **M4**

5. Ja dalībvalsts vēlas piemērot kādu no 4. punktā noteiktajām atkāpēm, tās par to paziņo Komisijai un sniedz visu nepieciešamo informāciju. Komisija izvērtē atbrīvojuma lietderību un ilgumu, ņemot vērā:

- a) vajadzību novērst sociālekonomiskās problēmas, kas rodas tvaika spiediena paaugstināšanas dēļ, tostarp vajadzības īsā laikā veikt tehniskus pielāgojumus dēļ; un
- b) paaugstināta tvaika spiediena ietekmi uz vidi un veselību, un jo īpaši ietekmi uz Kopienas tiesību aktu ievērošanu attiecībā uz gaisa kvalitāti konkrētajā dalībvalstī un citās dalībvalstīs.

Ja Komisijas novērtējums liecina, ka šī atkāpe kaitēs Kopienas tiesību aktu prasību izpildei attiecībā uz gaisa kvalitāti vai gaisa piesārņojumu, tostarp būs pārsniegtas attiecīgās robežvērtības un maksimāli pieļaujamais emisijas līmenis, pieteikumu noraida. Komisijai būtu jāņem vērā arī attiecīgie mērķlielumi.

Ja Komisija sešu mēnešu laikā pēc visas vajadzīgās informācijas saņemšanas neceļ iebildumus, attiecīgā dalībvalsts drīkst piemērot pieprasīto atkāpi.

6. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalsts drīkst arī turpmāk atļaut pārdot nelielu daudzumu svinu saturoša benzīna, kurā svina saturs nepārsniedz 0,15 g/l, ja tā daudzums nepārsniedz 0,03 % no kopējā pārdošanas apjoma, izmantošanai vecos transportlīdzekļos, kam tas nepieciešams, un kuru izplata ar īpašu interešu grupu starpniecību.

4. pants

Dīzeļdegviela

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dīzeļdegvielu var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja tā atbilst II pielikumā noteiktajām specifikācijām.

Neatkarīgi no II pielikuma prasībām dalībvalstis var ļaut laist tirgū dīzeļdegvielu ar taukskābes metilesteru (*FAME*) saturu, kas lielāks par 7 %.

Dalībvalstis nodrošina patērētājus ar attiecīgu informāciju par biodegvielām, jo īpaši *FAME*, saturu dīzeļdegvielā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ne vēlāk kā no 2008. gada 1. janvāra gāzeļļas, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģos), lauksaimniecības un mežniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, var laist tirgū to teritorijā tikai tad, ja sēra saturs šajās gāzeļļās nepārsniedz 1 000 mg/kg. No 2011. gada 1. janvāra maksimālais pieļaujamais sēra daudzums šajās gāzeļļās ir 10 mg/kg. Dalībvalstis nodrošina, ka šķidrā degviela, kas nav gāzeļļa, var tikt izmantota iekšzemes ūdensceļu kuģos un atpūtas kuģos tikai tad, ja sēra daudzums šajā šķidrā degvielā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu gāzeļļās.

▼M4

Tomēr, lai panāktu mazu piesārņojumu piegādes ķēdē, dalībvalstis no 2011. gada 1. janvāra var pieļaut, ka gāzeļļās, kas paredzētas izmantošanai visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģos) un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros, kā arī atpūtas kuģos, ir līdz 20 mg/kg sēra pēdējā sadales punktā galapatērētājiem. Dalībvalstis var atļaut arī līdz 2011. gada 31. decembrim pastāvīgi laist tirgū gāzeļļas, kurās ir līdz 1 000 mg/kg sēra dzelzceļa transportlīdzekļiem un lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem, ja tās var nodrošināt, ka netiek izjaukta emisijas kontroles sistēmu pienācīga darbība.

3. Visattālākajiem reģioniem dalībvalstis var izstrādāt īpašus noteikumus tāda benzīna ieviešanai, kura maksimālais sēra saturs ir 10 mg/kg. Dalībvalstis, kas piemēro šo noteikumu, attiecīgi informē Komisiju.

4. Dalībvalstīm ar bargiem ziemas laika apstākļiem dīzeļdegvielai un gāzeļļām maksimālo destilācijas punktu 65 % 250 °C temperatūrā var aizstāt ar maksimālo destilācijas punktu 10 % (pēc tilpuma) 180 °C temperatūrā.

▼B*5. pants***Laišana brīvā apgrozībā**

Neviena dalībvalsts nedrīkst aizliegt, ierobežot vai aizkavēt laist tirgū degvielu, kas pilnībā atbilst šīs direktīvas prasībām.

*6. pants***Tādu degvielu realizācija, kuras atbilst stingrākām vides specifikācijām****▼M2**

1. Atkāpjoties no 3., 4. un 5. panta un saskaņā ar Līguma 95. panta 10. punktu, dalībvalsts var īstenot pasākumus, lai pieprasītu, ka konkrētās zonās tās teritorijā degvielu var realizēt tikai, ja tā atbilst stingrākām vides specifikācijām, nekā paredzēts šajā direktīvā attiecībā uz visu vai daļu transportlīdzekļu autoparku, ar mērķi aizsargāt iedzīvotāju veselību konkrētā aglomerācijā vai aizsargāt vidi konkrētā ekoloģiski vai vides jutīgā zonā attiecīgajā dalībvalstī, ja atmosfēras vai gruntsūdeņu piesārņojums rada vai pamatoti var radīt nopietnu un atkārtotu problēmu cilvēku veselībai vai videi.

▼B

2. Dalībvalsts, kas vēlas izmantot 1. punktā minēto atkāpi, kopā ar attiecīgu pamatojumu iesniedz pieprasījumu Komisijai. Pamatojumā norāda, kā, nosakot izņēmuma režīmu, tiks ievērots proporcionālītātes princips un ka šis režīms netraucēs personu brīvu pārvietošanos un preču brīvu apriti.

▼M2

3. Iesaistītās dalībvalstis sniedz Komisijai atbilstošu vides informāciju par attiecīgo aglomerāciju vai zonu, kā arī ierosināto pasākumu paredzamo iedarbību uz vidi.

▼B

4. Komisija šo informāciju nekavējoties sniedz pārējām dalībvalstīm.
5. Divos mēnešos pēc informācijas saņemšanas no Komisijas dalībvalstis var dot savas atsauksmes par pieprasījumu un to pamatojumu.
6. Komisija par dalībvalstu pieprasījumiem pieņem lēmumu trīs mēnešos pēc atsauksmju saņemšanas no citām dalībvalstīm. Komisija ņem vērā dalībvalstu atsauksmes un paziņo dalībvalstīm savu lēmumu, par ko vienlaikus informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

▼M2**▼B***7. pants***Pārmaiņas jēlnaftas piegādē**

Ja ārkārtas apstākļu dēļ notiek straujas pārmaiņas jēlnaftas vai naftas produktu piedāvājumā, kas dalībvalsts naftas pārstrādes uzņēmumiem rada grūtības ievērot 3. un 4. pantā noteiktās degvielas specifikācijas, dalībvalsts par to informē Komisiju. Komisija pēc pārējo dalībvalstu informēšanas uz laiku līdz sešiem mēnešiem attiecīgajai dalībvalstij var atļaut vienai vai vairākām degvielas specifikācijām noteikt augstāku robežvērtību.

Komisija savu lēmumu paziņo pārējām dalībvalstīm un par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

Viena mēneša laikā pēc Komisijas lēmuma paziņošanas jebkura dalībvalsts var ar to vērsties Padomē.

Viena mēneša laikā pēc tam, kad jautājums darīts zināms Padomei, tā ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt citādu lēmumu attiecīgajā jautājumā.

▼M4*7.a pants***Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana**

1. Dalībvalstis izraugās piegādātāju vai piegādātājus, lai kontrolētu aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību piegādātās degvielas vai enerģijas. Attiecībā uz elektroenerģijas piegādātājiem, kas to piegādā autotransporta līdzekļiem, dalībvalstis nodrošina, ka minētie piegādātāji var apņemties veicināt emisijas samazināšanu saskaņā ar 2. punktā noteiktajām saistībām, ja viņi var pierādīt, ka spēj pienācīgi noteikt un uzraudzīt piegādātās elektroenerģijas daudzumu izmantošanai minētajos transportlīdzekļos.

▼M7

Aviācijā lietojamās biodegvielas piegādātājiem dalībvalstis var atļaut izvēlēties, vai piedalīties šā panta 2. punktā paredzētā samazinājuma saistību īstenošanā, ja minētā biodegviela atbilst 7.b pantā paredzētajiem ilgtspējības kritērijiem.

▼ M4

No 2011. gada 1. janvāra piegādātāji dalībvalsts norādītajai iestādei katru gadu ziņo par siltumnīcefekta gāzu intensitāti degvielā un piegādātās enerģijas daudzumu katrā dalībvalstī, sniedzot vismaz informāciju par:

▼ M8

a) katra piegādātā degvielas vai enerģijas veida kopējo apjomu; un

▼ M4

b) aprites ciklā radītā siltumnīcefekta gāzu emisija, rēķinot uz vienu enerģijas vienību.

Dalībvalstis nodrošina ziņojumu pārbaudi.

Vajadzības gadījumā Komisija izstrādā pamatnostādnes šā punkta piemērošanai.

▼ M8

2. Dalībvalstis pieprasa piegādātājiem līdz 2020. gada 31. decembrim cik vien iespējams pakāpeniski par 10 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu piegādātās degvielas vai enerģijas vienību, par pamatu ņemot Padomes Direktīvas (ES) 2015/652 II pielikumā noteikto degvielas pamatstandartu. Minētais samazinājums sasniedz:

▼ M4

- a) 6 % līdz 2020. gada 31. decembrim. Dalībvalstis var pieprasīt piegādātājiem, veicot šo samazinājumu, paredzēt šādus starpposma mērķus: 2 % līdz 2014. gada 31. decembrim un 4 % līdz 2017. gada 31. decembrim;
- b) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta h) apakšpunktu, ko sasniedz, izmantojot vienu vai abus šeit norādītos veidus:
 - i) enerģijas piegāde transportlīdzekļiem, ko piegādā izmantošanai visu veidu autotransportā, visurgājējā tehnikā (tostarp iekšējo ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros vai atpūtas kuģos;
 - ii) jebkādas (tostarp oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas) tehnoloģijas izmantošana, kas ļauj uz vienu enerģijas vienību samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju, ko rada piegādātā degviela vai enerģija;
- c) papildus noteikto mērķi – 2 % līdz 2020. gada 31. decembrim saskaņā ar 9. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ko sasniedz attiecībā uz emisijas samazinājumiem degvielas apgādes nozarē, izmantojot kredītus, kas iegādāti ar Kioto protokolā paredzētā tīrās attīstības mehānisma palīdzību, ievērojot nosacījumus, kuri izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā ⁽¹⁾ samazinājumiem degvielas piegādes nozarē.

▼ M7

Dalībvalstis var noteikt, ka to biodegvielu, kuras ražo no labības un citiem cieti saturošiem kultūraugiem, cukura un eļļas kultūraugiem, kā arī kultūraugiem, kuri lauksaimniecības zemē audzēti kā galvenie kultūraugi galvenokārt enerģijas iegūšanas vajadzībām, maksimālais īpatsvars ieguldījumā šā punkta pirmajā daļā minētā mērķa sasniegšanai nepārsniedz Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 4. punkta otrās daļas d) apakšpunktā noteikto īpatsvaru.

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

▼ M4

3. Aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju biodegvielai aprēķina atbilstīgi 7.d pantam. Aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju pārējai degvielai un enerģijai aprēķina, izmantojot metodi, kas izstrādāta saskaņā ar šā panta 5. punktu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka piegādātāju grupa var kopīgi pildīt 2. punktā noteiktās emisijas samazināšanas saistības. Šajā gadījumā tos uzskata par vienu piegādātāju, piemērojot 2. punktu.

▼ M7

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai paredzētu detalizētus noteikumus par šā panta 4. punkta vienādu īstenošanu dalībvalstīs.

6. Komisija tiek pilnvarota vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu siltumnīcefekta gāzu emisiju standartvērtības, ja šādas vērtības nav noteiktas pirms 2015. gada 5. oktobra, attiecībā uz:

a) no atjaunojamiem energoresursiem ražotām nebioloģiskas izcelsmes šķidrām vai gāzveida transporta degvielām;

b) oglekļa uztveršanu un izmantošanu transporta vajadzībām.

7. Kā daļu no 1. punktā minētās ziņošanas dalībvalstis nodrošina, ka degvielas piegādātāji katru gadu ziņo dalībvalsts ieceltai iestādei par biodegvielas ražošanas paņēmieniem, biodegvielas apjomu, kas iegūts no izejvielām, kuras iedalītas kategorijās V pielikuma A daļā, un aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijām uz enerģijas vienību, tostarp par aplēsto netiešās zemes izmantošanas maiņas emisiju no biodegvielām provizorisks vidējām vērtībām. Dalībvalstis minētos datus paziņo Komisijai.

▼ M4*7.b pants***Biodegvielas ilgtspējības kritēriji**

1. Neatkarīgi no tā, vai izejvielas ir audzētas Kopienas teritorijā vai ārpus tās, no biodegvielām iegūto enerģiju ņem vērā, piemērojot 7.a pantu, tikai tādā gadījumā, ja šīs biodegvielas atbilst šā panta 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Tomēr biodegvielām, ko ražo no atkritumiem un atlikumiem, kas nav lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atlikumi, ir jāatbilst vienīgi šā panta 2. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, lai tās ņemtu vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā.

▼ M7

2. Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielu, un ko ņem vērā 1. punktā minētajiem nolūkiem, ir vismaz 60 % attiecībā uz biodegvielām, ko ražo iekārtās, kuru ekspluatācija sāka pēc 2015. gada 5. oktobra. Uzskata, ka iekārta atrodas ekspluatācijā, ja ir notikusi fiziska biodegvielas ražošana.

Attiecībā uz iekārtām, kas atradās ekspluatācijā 2015. gada 5. oktobrī vai pirms minētās dienas, 1. punktā minētajā nolūkā biodegvielām jāpanāk siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums vismaz 35 % līdz 2017. gada 31. decembrim un vismaz 50 % no 2018. gada 1. janvāra.

▼ **M7**

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu, aprēķina saskaņā ar 7.d panta 1. punktu.

▼ **M4**

3. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, nav ražotas no izejvielām, kuras iegūtas no bioloģiski daudzveidīgas zemes, t. i., no zemes, kam 2008. gada janvārī vai pēc tam bija viens no šiem statusiem neatkarīgi no tā, vai zemei joprojām ir šāds statuss:

a) pirmatnēji meži un citas mežu zemes, t. i., no vietējām sugām veidoti meži un citas mežu zemes, kurās nav skaidri konstatējama cilvēku darbība un kuru ekoloģiskie procesi nav nopietni traucēti;

b) platības:

i) kuras ar likumu paredzētas dabas aizsardzībai vai kuras par tādām noteikusi attiecīgā kompetentā iestāde; vai

ii) kurās aizsargā reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kas par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās dabas aizsardzības organizācijas sastādītos sarakstos, un par aizsargājamām ir atzītas saskaņā ar 7.c panta 4. punkta otro daļu;

ja vien nav pierādījumu, ka minēto izejvielu ražošana netraucēja šiem dabas aizsardzības mērķiem;

c) bioloģiski daudzveidīgas:

i) dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras arī bez cilvēku iejaukšanās būtu pļavas un kuras palīdz saglabāt vietējo sugu sastāvu, kā arī ekoloģiskos parametrus un procesus; vai

ii) pļavas, kas nav dabiskas pļavas, t. i., pļavas, kuras bez cilvēku iejaukšanās vairs nebūtu pļavas un kuras ir bagātas ar dažādām augu sugām un nav noplicinātas, ja vien nav pierādījumu, ka, lai šīm platībām saglabātu pļavu statusu, ir nepieciešama izejvielu novākšana.

▼ **M7**▼ **M4**

4. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kuras iegūtas no zemes platības ar augstu oglekļa koncentrāciju, t. i., no zemes, kurai 2008. gada janvārī bija viens no šiem statusiem, bet vairs šāda statusa nav:

a) mitrāji, t. i., zeme, ko klāj ūdens vai kas ir piesātināta ar ūdeni nepārtraukti vai ievērojamu gada daļu;

b) pastāvīgi apmežotas platības, t. i., platības, kuras aizņem vairāk nekā vienu hektāru un kurās koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 30 %, vai kurās koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*;

▼M4

- c) zemes platība, kura aizņem vairāk nekā 1 hektāru un kurā koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums – 10–30 %, vai kurā koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*, ja vien nav sniegti pierādījumi, ka šīs platības oglekļa saturs pirms un pēc pārveidošanas ir tāds, ka, piemērojot VI pielikuma C daļā izklāstīto metodoloģiju, tiek izpildīti 2. punktā paredzētie nosacījumi.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja laikā, kad tika iegūtas izejvielas, zemei bija tāds pats statuss kā 2008. gada janvārī.

5. Biodegvielas, ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, neražo no izejvielām, kas iegūtas no zemes, kura 2008. gada janvārī bija kūdrājs, ja vien nav pierādīts, ka šīs izejvielas audzēšanas un novākšanas laikā nenotiek iepriekš nenosusinātas zemes nosusināšana.

6. Lauksaimniecības izejvielas, ko audzē Kopienā un izmanto tādu biodegvielu ražošanai, kuras ņem vērā nolūkos, kas minēti 7.a pantā, iegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas ir noteikti Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽¹⁾ II pielikuma A punkta iedaļā “Vide” un 9. punktā, un atbilstīgi lauksaimniecības un vides apstākļu prasību minimumam, kas definēts saskaņā ar minētās regulas 6. panta 1. punktu.

7. Attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs Kopienā patērēto biodegvielu vai biodegvielu izejvielu avots, Komisija reizi divos gados sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par attiecīgo valstu pasākumiem, kas veikti, lai ievērotu 2. līdz 5. punktā noteiktos ilgtspējības kritērijus, kā arī par pasākumiem, kas veikti zemes, ūdens un gaisa aizsardzībai. Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā.

Komisija reizi divos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā aizvien lielāks pieprasījums pēc biodegvielas ietekmē sociālo ilgtspējību Kopienā un trešās valstīs, un par biodegvielas jomā īstenotās Kopienas politikas ietekmi uz pārtikas produktu pieejamību par pieņemamām cenām, jo īpaši jaunattīstības valstu iedzīvotājiem, kā arī par plašākiem ar attīstību saistītiem jautājumiem. Ziņojumos izskata jautājumus, kas saistīti ar zemes izmantošanas tiesību ievērošanu. Tajos norāda, vai trešās valstis un dalībvalstis, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kā iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, ir ratificējušas un īstenojušas ikvienu turpmāk minēto Starptautiskās darba organizācijas konvenciju:

— Konvencija par piespiedu darbu (Nr. 29),

— Konvencija par biedrošanās brīvības un tiesību apvienoties organizācijās aizsardzību (Nr. 87),

⁽¹⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

▼ **M4**

- Konvencija par apvienošanās organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanas principu piemērošanu (Nr. 98),
- Konvencija par vienlīdzīgu atalgojumu par līdzvērtīgu darbu vīriešiem un sievietēm (Nr. 100),
- Konvencija par piespiedu darba atcelšanu (Nr. 105),
- Konvencija par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā (Nr. 111),
- Konvencija par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta vai strādāt (Nr. 138),
- Konvenciju par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju rīcību to izskaušanai (Nr. 182).

Šajos ziņojumos attiecībā uz trešām valstīm un dalībvalstīm, kas ir nozīmīgs to izejvielu avots, no kurām iegūst Kopienā patērēto biodegvielu, norāda, vai tās ir ratificējušas un īstenojušas:

- Kartahenas protokolu par bioloģisko drošību,
- Konvenciju par apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu starptautisko tirdzniecību.

Pirmo ziņojumu iesniedz 2012. gadā. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina veikt korekcijas, jo īpaši, ja ir pierādījumi, ka biodegvielu ražošana būtiski ietekmē pārtikas cenas.

8. Dalībvalstis nolūkos, kas minēti 1. punktā, neatsakās ņemt vērā biodegvielu, kas iegūta saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā citus pamatojumus par ilgtspējību.

*7.c pants***Pārbaude par atbilstību biodegvielas ilgtspējības kritērijiem**

1. Ja, piemērojot 7.a pantu, jāņem vērā biodegviela, dalībvalstis prasa uzņēmējiem pierādīt, ka ir ievēroti 7.b panta 2. līdz 5. punktā minētie ilgtspējības kritēriji. Tādā sakarā uzņēmējiem prasa izmantot masu bilances sistēmu, kura:

- a) ļauj apvienot izejvielu sūtījumus vai biodegvielu ar dažādiem ilgtspējības rādītājiem, kas var būt jaukti;
- b) pieprasa informāciju par a) apakšpunktā minēto sūtījumu ilgtspējības rādītājiem un apjomiem, kam vienmēr jābūt atkarīgiem no maisījuma; un
- c) nodrošina, ka visu ar maisījumiem nesaistīto sūtījumu kopumam ir tādi paši ilgtspējības rādītāji, tādos pašos daudzumos kā attiecīgajam maisījumam pievienoto visu sūtījumu summa.

▼ **M4**

2. Komisija 2010. un 2012. gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punktā aprakstītās masu bilances verificēšanas metodes darbību un par iespējām, kas ļautu izmantot citas verificēšanas metodes attiecībā uz dažiem vai visiem izejvielu vai biodegvielas veidiem. Komisija savā novērtējumā apsver minētās verificēšanas metodes, kurās informācija par ilgtspējības rādītājiem nav fiziski jāsaista ar īpašiem sūtījumiem vai maisījumiem. Novērtējumā ņem vērā vajadzību saglabāt verificēšanas sistēmas integritāti un efektivitāti, vienlaikus novēršot nesamērīgu slodzi nozarē. Attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus par citu verificācijas metožu pieļaušanu.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji iesniedz ticamu informāciju, un pēc pieprasījuma attiecīgajai dalībvalstij dara pieejamus datus, kas izmantoti attiecīgās informācijas iegūšanai. Dalībvalstis prasa uzņēmējiem nodrošināt atbilstīgus standartus iesniegtās informācijas neatkarīgai revīzijai un pierādīt, ka tas ir veikts. Revīzijā apstiprina, ka uzņēmēju izmantotās sistēmas ir precīzas, uzticamas un aizsargātas pret krāpšanu. Tajā novērtē paraugu ņemšanas biežumu un metodi, kā arī datu pamatīgumu.

Pirmajā daļā minētā informācija attiecas uz ilgtspējības kritēriju ievērošanu atbilstīgi 7.b panta 2. līdz 5. punktam, uz atbilstīgu un būtisku informāciju par pasākumiem zemes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātu augšņu atjaunošanā, kā arī pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem un ņemtu vērā 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

▼ **M7**

Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sagatavotu sarakstu ar šā punkta divās pirmajās daļās minēto atbilstīgo un būtisko informāciju. Komisija jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem nerada pārmērīgu administratīvo slogu.

▼ **M4**

Šajā punktā noteiktās prasības attiecas gan uz Kopienā ražotu, gan importētu biodegvielu.

Dalībvalstis apkopotu pirmajā daļā minēto informāciju iesniedz Komisijai. Komisija to publicē pārskatāmības platformā, kas minēta 24. pantā Direktīvā 2009/28/EK, kā kopsavilkumu, saglabājot komerciāli svarīgas informācijas konfidencialitāti.

▼M4

4. Kopiena cenšas noslēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar trešām valstīm, kuros ietverti noteikumi par ilgtspējības kritērijiem, kas ir atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem. Ja Kopiena ir noslēgusi nolīgumus, kuru noteikumi attiecas uz jautājumiem saistībā ar 7.b panta 2. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, Komisija var lemt, ka šie nolīgumi pierāda, ka biodegviela, ko ražo no izejvielām, kuras audzētas attiecīgajās valstīs, atbilst ilgtspējības kritērijiem. Pēc šo nolīgumu noslēgšanas pienācīgi apsver veiktos pasākumus, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumus augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, pasākumus attiecībā uz netiešām zemes izmantošanas izmaiņām, noplicinātas zemes atjaunošanu, kā arī pasākumus, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētos jautājumus.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās ir noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti precīzi dati, piemērojot 7.b panta 2. punktu, vai pierādīt, ka biodegvielas sūtījumi atbilst 7.b panta 3. līdz 5. punktā minētajiem ilgtspējības kritērijiem. Komisija var pieņemt lēmumu, ka shēmās ir precīzi dati informēšanai par veiktajiem pasākumiem, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), par pasākumiem augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātas augsnes atjaunošanā, kā arī par pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un par 7.b panta 7. punkta otrajā daļā minētajiem jautājumiem. Komisija var arī noteikt platības, kas paredzētas, lai aizsargātu reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kuras par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienības sastādītos sarakstos, piemērojot 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kas izveidotas, lai mērītu siltumnīcefekta gāzu ietaupījumus, ietver precīzus datus, piemērojot 7.b panta 2. punktu.

Komisija var pieņemt lēmumu, ka zeme, kas ir iekļauta kādā valsts vai reģionālā atjaunošanas programmā, lai uzlabotu stipri noplicinātu vai piesārņotu zemi, atbilst IV pielikuma C daļas 9. punktā minētajiem kritērijiem.

5. Komisija pieņem lēmumus saskaņā ar šā panta 4. punktu tikai tad, ja attiecīgais nolīgums vai shēma ievēro atbilstīgos uzticamības, pārredzamības un neatkarīgas revīzijas standartus. Siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu mērīšanas shēmas atbilst IV pielikumā noteiktajām metodoloģijas prasībām. Kā minēts 7.b panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, bioloģiski daudzveidīgu platību sarakstos iekļautas platības atbilst attiecīgajiem objektivitātes standartiem un ir saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kā arī to sakarā ir paredzētas atbilstīgas pārsūdzības procedūras.

▼ **M7**

Panta 4. punktā minētās brīvprātīgās shēmas (“brīvprātīgās shēmas”) regulāri – vismaz reizi gadā – publicē sarakstu ar to sertifikācijas struktūrām, ko izmanto neatkarīgas revīzijas veikšanai, par katru sertifikācijas struktūru norādot, kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to ir atzinusi un kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to uzrauga.

Jo īpaši lai novērstu krāpšanu, Komisija, pamatojoties uz riska analīzi vai šā panta 6. punkta otrajā daļā minētajiem ziņojumiem, nosaka neatkarīgas revīzijas standartus un paredz prasību visām brīvprātīgajām shēmām piemērot minētos standartus. To veic, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar šādiem aktiem nosaka termiņu, līdz kuram brīvprātīgajām shēmām minētie standarti ir jāīsteno. Komisija var atcelt lēmumus par brīvprātīgo shēmu atzīšanu gadījumā, ja minētās shēmas tam paredzētajā termiņā neīsteno minētos standartus.

6. Lēmumus atbilstīgi šā panta 4. punktam pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Šādi lēmumi ir spēkā ne ilgāk kā piecus gadus.

Komisija pieprasa, lai šādas brīvprātīgās shēmas, par kurām lēmums ir pieņemts saskaņā ar 4. punktu, līdz 2016. gada 6. oktobrim un pēc tam katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ietver katru no šā punkta trešajā daļā izklāstītajiem punktiem. Ziņojums parasti aptver iepriekšējo kalendāro gadu. Pirmais ziņojums aptver vismaz sešus mēnešus no 2015. gada 9. septembra. Prasība par ziņojuma iesniegšanu attiecas tikai uz tām brīvprātīgajām shēmām, kuras ir darbojušās vismaz 12 mēnešus.

Līdz 2017. gada 6. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ir analizēti šā punkta otrajā daļā minētie brīvprātīgo shēmu ziņojumi un pārskatīta 4. punktā minēto nolīgumu vai brīvprātīgo shēmu darbība, par kuriem ir pieņemts lēmums saskaņā ar šo pantu, un noteikta paraugprakse. Ziņojumā izmanto labāko pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta pēc apspriedēm ar ieinteresētajām personām, un praktisko pieredzi attiecīgo nolīgumu vai shēmu piemērošanā. Ziņojumā analizē šādu informāciju

vispārīgi:

- a) revīzijas neatkarība, kārtība un biežums – attiecībā gan uz to, kas par šiem aspektiem ir norādīts shēmas dokumentācijā brīdī, kad Komisija apstiprināja attiecīgo shēmu, gan saistībā ar nozares paraugpraksi;
- b) neatbilstības konstatēšanas un risināšanas metožu pieejamība, kā arī pieredze un pārredzamība to piemērošanā, īpaši, risinot situācijas, kad shēmas dalībnieki ir veikuši vai tiek apgalvots, ka tie ir veikuši nopietnus pārkāpumus;

▼ **M7**

- c) pārredzamība, īpaši attiecībā uz shēmas pieejamību, tulkojumu nodrošinājumu valodās, ko lieto izejvielu izcelsmes valstīs un reģionos, sertificētu uzņēmumu saraksta un attiecīgo sertifikātu pieejamību un revidentu ziņojumu pieejamību;
- d) ieinteresēto personu iesaiste, īpaši attiecībā uz apspriešanos ar pamatiedzīvotāju un vietējām kopienām pirms lēmuma pieņemšanas laikā, kad veic shēmas izstrādi un pārskatīšanu, kā arī revīzijas laikā, un atbilde uz viņu sniegto ieguldījumu;
- e) vispārējā shēmas stabilitāte, jo īpaši ņemot vērā noteikumus par revidentu un attiecīgu shēmas struktūru akreditāciju, kvalifikāciju un neatkarību;
- f) jaunākā informācija par tirgu saistībā ar shēmu, sertificētu izejvielu un biodegvielas apjomiem, norādot sadalījumu pa izcelsmes valstīm un tipiem, dalībnieku skaitu;
- g) tas, cik vienkārši un efektīvi ir īstenojama sistēma, ar kuru izseko apliecinājumiem, ko shēma dalībniekiem izsniedz par ilgtspējības kritēriju ievērošanu, paredzot šādu sistēmu izmantot kā līdzekli krāpniecisku darbību novēršanai, lai jo īpaši konstatētu un izskatītu iespējamu krāpšanu un citus pārkāpumus un saistībā ar to veiktu turpmākus pasākumus, un attiecīgā gadījumā – konstatētu krāpšanas vai pārkāpumu gadījumu skaitu;

un jo īpaši:

- h) vienību iespējas tikt pilnvarotām atzīt un uzraudzīt sertifikācijas struktūras;
- i) sertifikācijas struktūru atzīšanas vai akreditēšanas kritēriji;
- j) noteikumi par to, kā veicama sertifikācijas struktūru uzraudzība;
- k) veidi, kā sekmēt vai uzlabot paraugprakses veicināšanu.

Dalībvalsts par savu valsts shēmu var paziņot Komisijai. Komisija dod priekšroku šādas shēmas novērtēšanai. Lēmumu par šādi iesniegtas valsts shēmas atbilstību šajā direktīvā izvirzītajiem noteikumiem pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sekmētu to, ka tiek savstarpēji divpusēji un daudzpusēji atzītas shēmas attiecībā uz atbilstības verificēšanu biodegvielām noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem. Ja lēmums ir pozitīvs, saskaņā ar šo pantu izveidotas shēmas neatsaka savstarpēju atzīšanu ar minētās dalībvalsts shēmu attiecībā uz atbilstības verificēšanu attiecībā uz 7.b panta 2. līdz 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem.

▼ **M4**

7. Ja uzņēmējs iesniedz pierādījumu vai datus, kas iegūti saskaņā ar nolīgumu vai shēmu, kurai piemēro lēmumu atbilstīgi šā panta 4. punktam, ciktāl uz to attiecas minētais lēmums, dalībvalsts nepieprasa piegādātājam nodrošināt turpmākus atbilstības pierādījumus par 7.b panta 2. līdz 5. punktā definēto stabilitātes kritēriju ievērošanu vai informāciju par pasākumiem, kas minēti šā panta 3. punkta otrajā daļā.

▼ **M7**

8. Pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 7.b panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas avotu un sešu mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts, piemērojot 7.a pantu, drīkst ņemt vērā biodegvielu no minētā avota.

▼ **M4**

9. Līdz 2012. gada 31. decembrim Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu:

- a) par izmantojamo sistēmu efektivitāti, lai informētu par ilgtspējības kritērijiem; un
- b) par to, vai ir izdevīgi un pareizi ieviest obligātas prasības gaisa, augsnes un ūdens aizsardzībai, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus un Kopienas starptautiskās saistības.

Vajadzības gadījumā Komisija ierosina korektīvu rīcību.

7.d pants

Aprites cikla aprēķināšana siltumnīcefekta gāzu emisijas no biodegvielām

1. Piemērojot 7.a pantu un 7.b panta 2. punktu, aprites cikla aprēķināšanu siltumnīcefekta gāzu emisijai no biodegvielām veic šādi:

- a) ja siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu standartvērtība biodegvielas ražošanas metodei ir noteikta IV pielikuma A vai B daļā un ja e_f vērtība, kas šīm biodegvielām aprēķināta saskaņā ar IV pielikuma C daļas 7. punktu, ir vienāda ar nulli vai ir zem nulles, tad izmanto minēto standartvērtību;
- b) izmanto faktisko vērtību, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju; vai
- c) izmanto vērtību, ko aprēķina kā IV pielikuma C daļas 1. punktā minēto formulas reizinātāju summu, ja IV pielikuma D vai E daļā nesummētās sākuma vērtības var izmantot kā dažus reizinātājus, un faktiskās vērtības, ko aprēķina saskaņā ar IV pielikuma C daļā noteikto metodoloģiju, visiem citiem reizinātājiem.

2. Dalībvalstis līdz 2010. gada 31. martam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir uzskaitītas to teritorijā esošās platības, kuras ietvertas kopējā statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (turpmāk “*NUTS*”) 2. līmeņa vai brīvākā *NUTS* klasifikācijas līmenī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi⁽¹⁾, ja var paredzēt, ka tipiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir zemākas par vai vienādas ar emisijām, par kurām ziņo šās direktīvas IV pielikuma D daļas nodaļā “Nesummētās standartvērtības audzēšanai”, pievienojot minētā saraksta izveidei izmantotās metodes un datu aprakstu. Metodē ņem vērā augsnes īpašības, klimatu un paredzamos izejvielu ieguves apjomus.

⁽¹⁾ OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.

▼ **M7**

3. Šā panta 2. punktā minētajos ziņojumos – dalībvalstu gadījumā – un 2. punktā minētajiem līdzvērtīgos ziņojumos, ko sagatavojušas kompetentas struktūras, – ārpus Savienības esošu teritoriju gadījumā – Komisijai var ziņot par tipiskām siltumnīcefekta gāzu emisijām no lauksaimniecības izejvielu audzēšanas.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, var nolemt, ka ziņojumi, kas minēti šā panta 3. punktā, satur pareizus datus, kuri ļauj mērīt siltumnīcefekta gāzu emisijas no tādu biodegvielas izejvielu audzēšanas, ko tipiski ražo attiecīgajās teritorijās, 7.b panta 2. punkta nolūkiem.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados sagatavo un publicē ziņojumu par aplēstajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kas ir norādītas IV pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot siltumnīcefekta gāzu emisijām no transporta un tehnoloģiskajiem procesiem.

Ja pirmajā daļā minētajos ziņojumos ir norādīts, ka, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus, varētu būt nepieciešams pielāgot aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības, kas norādītas IV pielikuma B un E daļā, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīva akta priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. Komisija pastāvīgi pārskata IV pielikumu, lai pamatotā gadījumā pievienotu vērtības citiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām. Minētajā pārskatīšanā apsver iespēju grozīt IV pielikuma C daļā paredzēto metodoloģiju, jo īpaši attiecībā uz šādiem jautājumiem:

— atkritumu un atlikumu uzskaites metode;

— blakusproduktu uzskaites metode;

— koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metode; un

— kultūraugu atlikumus, ko uzskata par blakusproduktiem.

Standartvērtības, kas izstrādātas biodīzeļdegvielai no augu eļļas vai dzīvnieku tauku atliekām, pārskata cik drīz vien iespējams. Ja Komisijas pārskatīšanas rezultātā tiek secināts, ka būtu jāpapildina IV pielikums, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, lai IV pielikuma A, B, D un E daļā pievienotu, bet ne svītrotu vai grozītu aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības tiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem, kuru konkrētas vērtības minētajā pielikumā vēl nav iekļautas.

▼ **M4**

Jebkuru pielāgošanu vai papildināšanu IV pielikumā minētajām standartvērtībām veic, ievērojot šādus noteikumus:

- a) ja faktora ieguldījums kopējā emisijas apjomā ir mazs vai novirzes ir mazas, vai arī faktisko vērtību noteikšana rada ievērojamas grūtības vai lielas izmaksas, tad normālam ražošanas procesam piemēro standartvērtības;
- b) visos citos gadījumos standartvērtības ir stabilas salīdzinājumā ar normāliem ražošanas procesiem.

▼ **M7**

8. Ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu IV pielikuma C daļas 9. punkta vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros norāda detalizētas tehniskas specifikācijas un definīcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼ **M4***7.e pants***īstenošanas pasākumi un ziņojumi par biodegvielu ilgtspējību**

1. Ieviešanas pasākumos, kas minēti 7.b panta 3. punkta otrajā daļā, 7.c panta 3. punkta trešajā daļā, 7.c panta 6. punktā, 7.c panta 8. punktā, 7.d panta 5. punktā, 7.d panta 7. punkta pirmajā daļā un 7.d panta 8. punktā, tiek pilnībā ņemti vērā mērķi, kas minēti Direktīvā 2009/28/EK.

▼ **M7**

2. Komisijas ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, kas minēti 7.b panta 7. punktā, 7.c panta 2. punktā, 7.c panta 9. punktā, 7.d panta 4. un 5. punktā, kā arī ziņojumi un informācija, ko iesniedz saistībā ar 7.c panta 3. punkta pirmo un piekto daļu un 7.d panta 2. punktu, tiek sagatavoti un nosūtīti, piemērojot gan Direktīvu 2009/28/EK, gan šo direktīvu.

▼ **M2***8. pants***Atbilstības uzraudzība un ziņošana**▼ **M7**

1. Dalībvalstis uzrauga atbilstību 3. un 4. panta prasībām attiecībā uz benzīnu un dīzeļdegvielu, pamatojoties uz analītiskām metodēm, kas minētas attiecīgi I un II pielikumā.

▼ **M2**

2. Dalībvalstis izveido degvielas kvalitātes uzraudzības sistēmu saskaņā ar attiecīgo Eiropas standartu prasībām. Alternatīvas degvielas kvalitātes uzraudzības sistēma var būt pieļaujama ar nosacījumu, ka šāda sistēma nodrošina līdzvērtīgas uzticamības rezultātus.

▼ **M7**

3. Katru gadu līdz 31. augustam dalībvalstis iesniedz valsts degvielas kvalitātes ziņojumu par iepriekšējo kalendāro gadu. Komisija izveido kopēju formātu kopsavilkuma iesniegšanai par valsts degvielas kvalitātes datiem, izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2002. gada 30. jūnijam. No 2004. gada 1. janvāra minētā ziņojuma formātam jāatbilst formātam, kas aprakstīts atbilstošajā Eiropas standartā. Papildus tam dalībvalstis paziņo benzīna un dīzeļdegvielas kopējo realizēto apjomu to teritorijās, kā arī bezsvina benzīna un dīzeļdegvielas ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg realizēto apjomu. Bez tam dalībvalstis katru gadu ziņo par to teritorijā realizētā benzīna un dīzeļdegvielas ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg atbilstoši ģeogrāfiski līdzsvarotu pieejamību.

▼ **M8**

4. Komisija nodrošina, ka saskaņā ar 3. punktu iesniegto informāciju nekavējoties dara zināmu, izmantojot piemērotus līdzekļus.

▼ **M4***8.a pants***Metālu piedevas**

1. Komisija izvērtē risku veselībai un videi, ko rada metāla piedevu izmantošana degvielā, un šim nolūkam izstrādā testēšanas metodoloģiju. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim paziņo par saviem secinājumiem Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Kamēr nav izstrādāta 1. punktā minētā testēšanas metodoloģija, metālu piedevas metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonila (MMT) saturs degvielā no 2011. gada 1. janvāra nedrīkst pārsniegt 6 mg Mn uz litru. No 2014. gada 1. janvāra šī robežvērtība ir 2 mg Mn uz litru.

▼ **M7**

3. Ņemot vērā izvērtējumu, kas veikts, izmantojot 1. punktā minēto testēšanas metodoloģiju, Eiropas Parlaments un Padome var pārskatīt 2. punktā norādīto MMT satura robežvērtību degvielai, pamatojoties uz Komisijas leģislatīvā akta priekšlikumu.

▼ **M4**

4. Dalībvalstis nodrošina, ka visās vietās, kur patērētājiem ir pieejama degviela ar metālu piedevām, ir izlikta norāde par metāla piedevas saturu degvielā.

▼ **M4**

5. Marķējuma teksts ir šāds: “Satur metālu piedevas”.
6. Šo marķējumu izvieto labi redzamā vietā kopā ar informāciju par degvielas tipu. Marķējuma un burtu izmēriem jābūt tādiem, lai tie būtu labi redzami un viegli salasāmi.

*9. pants***Ziņošana**

1. Komisija līdz 2012. gada 31. decembrim un turpmāk ik pēc trim gadiem Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievienots priekšlikums par šīs direktīvas grozījumiem. Minētajā ziņojumā jo īpaši ņem vērā šādus elementus:

- a) autorūpniecības tehnoloģijas izmantošanu un attīstību, un jo īpaši to, cik lietderīgi būtu palielināt maksimālo pieļaujamo biodegvielas saturu benzīnā un dīzeļdegvielā, kā arī vajadzību pārskatīt 3. panta 3. punktā minētos datus;
- b) Kopienas politiku autotransporta līdzekļu radīto CO₂ emisijas jomā;
- c) iespēju piemērot II pielikuma prasības, un jo īpaši policiklisko aromātisko oglekļa ogļūdeņražu robežvērtību visurgājējai tehnikai (tostarp iekšzemes ūdensceļu kuģiem), lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoriem un atpūtas kuģiem;
- d) deterģentu lielāku izmantojumu degvielā;
- e) metālu piedevu, kas nav MMT, izmantošanu degvielās;
- f) tādu sastāvdaļu kopapjomu, kuras lieto benzīnā un dīzeļdegvielā, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus vides jomā, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾, un tās atvasināto direktīvu mērķus;
- g) 7.a panta 2. punktā noteiktā siltumnīcefekta gāzu samazinājuma mērķa ietekmi uz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu;
- h) iespējamo vajadzību izdarīt pielāgojumus 2. panta 6. un 7. punktā un 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā, lai novērtētu iespējamo ietekmi uz mērķi līdz 2020. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu samazinājumu par 10 %. Šie apsvērumi pamatojas uz iespējamību samazināt degvielas un enerģijas radīto aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju Kopienā, jo īpaši ņemot vērā sasniegumus videi nekaitīgu oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju un elektromobiļu jomā, kā arī šīs emisijas samazināšanas pasākumu ekonomisko lietderību, kā minēts 7.a panta 2. punkta b) apakšpunktā;

⁽¹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

▼ **M4**

- i) iespēju ieviest papildu pasākumus, kas paredz piegādātājiem par 2 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, par pamatu ņemot 7.a panta 5. punkta b) apakšpunktā minēto degvielas pamatstandartu un izmantojot Kioto protokola tīras attīstības mehānisma kredītus ar nosacījumiem, kas noteikti Direktīvā 2003/87/EK, lai novērtētu turpmākās iespējas izpildīt mērķi līdz 2020. gadam par 10 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, kā minēts šīs direktīvas 7.a panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- j) precizētu ekonomiskās lietderības un seku analīzi, samazinot maksimāli pieļaujamo benzīna tvaika spiedienu vasaras periodā zem 60 kPa;

▼ **M7**

- k) Savienībā patērēto biodegvielu ražošanas paņēmienus, apjomus un aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas uz enerģijas vienību, tostarp aplēsto netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju provizoriskās vidējās vērtības un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes, kā izklāstīts V pielikumā. Komisija dara publiski pieejamus datus par aplēsto netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju provizoriskām vidējām vērtībām un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes.

▼ **M4**

- 2. Komisija vēlākais 2014. gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 7.a pantā minētā 2020. gada mērķa izpildi saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu, ņemot vērā, ka tam jābūt saskaņotam ar mērķi, kas minēts Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 3. punktā, attiecībā uz tās enerģijas īpatsvaru transporta nozarē, kura iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un ievērojot minētās direktīvas 23. panta 8. un 9. punktā minētos ziņojumus.

Komisija vajadzības gadījumā pievieno ziņojumam priekšlikumu mērķa grozīšanai.

▼ **M2***9.a pants***Sankcijas**

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām ar nodarījumu un jāattur no pārkāpumiem.

▼ B*10. pants*▼ M7**Atļauto analītisko metožu piemērošanas procedūra un atļautie tvaika spiediena atbrīvojumi**

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, ciktāl tas nepieciešams, lai pielāgotu atļautās analītiskās metodes ar mērķi nodrošināt saskaņotību ar I vai II pielikumā minēto Eiropas standartu pārskatīšanu. Komisija tiek pilnvarota arī pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, lai pielāgotu III pielikumā norādītos kPa izteiktos pieļautos tvaika spiediena atbrīvojumus etanola saturam benzīnā, ievērojot 3. panta 4. punkta pirmajā daļā noteikto robežvērtību. Šādi deleģētie akti neskar atbrīvojumus, kas piešķirti saskaņā ar 3. panta 4. punktu.

▼ B

2. Šādas pielāgošanas dēļ nedrīkst tieši vai netieši mainīt šajā direktīvā noteiktās robežvērtības vai datumus, no kuriem tās piemēro.

▼ M7*10.a pants***Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 7.a panta 6. punktā, 7.d panta 7. punktā un 10. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 5. oktobra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7.a panta 6. punktā, 7.d panta 7. punktā un 10. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 7.a panta 6. punktu, 7.d panta 7. punktu un 10. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼M7*11. pants***Komiteju procedūra**

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 2. punktā, Komisijai palīdz Degvielas kvalitātes komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾ nozīmē.

2. Jautājumus, kas saistīti ar biodegvielas ilgtspējību saskaņā ar 7.b, 7.c un 7.d pantu, Komisijai palīdz Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja, kas minēta Direktīvas 2009/28/EK 25. panta 2. punktā. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļu.

▼B*12. pants***To direktīvu atcelšana un grozījumi, kuras attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielas kvalitāti**

1. No 2000. gada 1. janvāra atceļ Direktīvu 85/210/EEK, Direktīvu 85/536/EEK un Direktīvu 87/441/EEK.

2. Direktīvu 93/12/EEK no 2000. gada 1. janvāra groza, svītrojot 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. panta 1. punktu.

*13. pants***Transponēšana valsts tiesību aktos**

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 1999. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par tiem tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos pasākumus no 2000. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.)

▼ B

2. Dalībvalstis dara komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktu tekstus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼ M4

▼ B

15. pants

Direktīvas spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼ **M4***I PIELIKUMS***VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNIECĪBĀ PIEEJAMAJĀM
DEGVIELĀM, KO LIETO TRANSPORTLĪDZEKĻOS, KURI
APRĪKOTI AR DZIRKSTELĀIZDEDZES DZINĒJU***Tips: Benzīns*

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Pētniecības oktānskaitlis		95 ⁽³⁾	—
Motora oktānskaitlis		85	—
Tvaika spiediens vasaras periodā ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilācija:			
— pārtvaicētās degvielas daudzums 100 °C temperatūrā	% V/V	46,0	—
— pārtvaicētās degvielas daudzums 150 °C temperatūrā	% V/V	75,0	—
Ogļūdeņražu sastāvs:			
— olefīni	% V/V	—	18,0
— aromātiskie ogļūdeņraži	% V/V	—	35,0
— benzols	% V/V	—	1,0
Skābekļa saturs	% m/m		3,7
Skābekli saturoši savienojumi			
— metanols	% V/V		3,0
— etanols (var būt jāpievieno stabilizatori)	% V/V		10,0
— izopropilspirts	% V/V	—	12,0
— terc-butilspirts	% V/V	—	15,0
— izobutilspirts	% V/V	—	15,0
— ēteri, kuru molekulā ir 5 vai vairāk oglekļa atomu	% V/V	—	22,0
— Citi skābekli saturoši savienojumi ⁽⁶⁾	% V/V	—	15,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Svina saturs	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ ► **M6** Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 228:2012. Dalībvalstis var pieņemt analītisko metodi, kas noteikta standarta EN 228:2012 aizvietošanai, ja var pierādīt, ka ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar aizvietoto analītisko metodi. ◀

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēm", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Dalībvalstis var pieņemt lēmumu turpināt laist tirgū parasto svina nesaturošo benzīnu ar minimālo motora oktānskaitli (MON) 81 un minimālo pētniecības oktānskaitli (RON) 91.

⁽⁴⁾ Vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. maiju un ilgst vismaz līdz 30. septembrim. Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra, vasaras periods sākas ne vēlāk par 1. jūniju un ilgst vismaz līdz 31. augustam.

⁽⁵⁾ Dalībvalstīs, kurās ir zema vasaras gaisa temperatūra un saistībā ar kuru pastāv atbrīvojums saskaņā ar 3. panta 4. un 5. punktu, maksimālais tvaika spiediens ir 70 kPa. Dalībvalstīs, kurās saskaņā ar 3. panta 4. punktu pastāv atbrīvojums attiecībā uz benzīnu, kas satur etanolu, maksimālais tvaika spiediens ir 60 kPa un vienlaikus pastāv III pielikumā noteiktais atbrīvojums attiecībā uz tvaika spiedienu.

⁽⁶⁾ ► **M6** Citi vienvērtīgie spirti un ēteri, kuru viršanas beigu punkts nepārsniedz standartā EN 228:2012 noteikto. ◀

▼ **M4**

II PIELIKUMS

**VIDES SPECIFIKĀCIJAS TIRDZNIECĪBĀ PIEEJAMAJĀM
DEGVIELĀM, KO IZMANTO TRANSPORTLĪDZEKĻOS AR KOMPRESIJAIZDEDZES DZINĒJIEM***Tips: dīzeļdegviela*

Parametrs ⁽¹⁾	Mērvienība	Robežvērtības ⁽²⁾	
		Minimālā	Maksimālā
Cetānskaitlis		51,0	—
Blīvums 15 °C temperatūrā	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilācija:			
— temperatūra, kad iztvaicēts 95 % V/V degvielas:	°C	—	360,0
Policikliskie aromātiskie ogļūdeņraži	% m/m	—	8,0
Sēra saturs	mg/kg	—	10,0
Taukskābju metilesteru saturs – EN 14078	% V/V	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ ► **M6** Lieto testēšanas metodes, kas norādītas standartā EN 590:2013. Daļiņvalstis var pieņemt analītisko metodi, kas noteikta standarta EN 590:2013 aizvietošanai, ja var pierādīt, ka ar to var nodrošināt vismaz tādu pašu pareizību un vismaz tādu pašu precizitāti kā ar aizvietoto analītisko metodi. ◀

⁽²⁾ Specifikācijās norādītas “patiesās vērtības”. To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 “Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēs”, un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

⁽³⁾ Taukskābju metilesteri atbilst EN 14214.

▼ **M5***III PIELIKUMS***PIELAUJAMĀ ATKĀPE NO TVAIKA SPIEDIENA ROBEŽVĒRTĪBAS
BENZĪNAM, KAS SATUR BIOETANOLU**

Bioetanola saturs (% v/v)	Pielaujamā atkāpe no tvaika spiediena robežvērtības (kPa) ⁽¹⁾
0	0
1	3,7
2	6,0
3	7,2
4	7,8
5	8,0
6	8,0
7	7,9
8	7,9
9	7,8
10	7,8

⁽¹⁾ Specifikācijās norādītas "patiesās vērtības". To robežvērtības noteiktas saskaņā ar standartu EN ISO 4259:2006 "Naftas produkti. Datu precizitātes noteikšana un lietošana testēšanas metodēs", un minimālā vērtība noteikta 2R virs nulles (R = reproducējamība). Atsevišķu mērījumu rezultātus interpretē, pamatojoties uz standartā EN ISO 4259:2006 aprakstītajiem kritērijiem.

Pielaujamo atkāpi no tvaika spiediena robežvērtības, ja bioetanola saturs ir pa vidu starp norādītajām vērtībām, nosaka, veicot lineāru interpolāciju starp bioetanola saturu, kas ir tieši virs starpvērtības, un bioetanola saturu, kas ir tieši zem starpvērtības.

▼ M4

IV PIELIKUMS

NOTEIKUMI BIODEGVIELU SILTUMNĪCEFĒKTA EMISIJAS DZĪVES
CIKLA APRĒĶINĀŠANAIA. Biodegvielu tipiskās un standartvērtības, ja tās ražotas, zemes platības
izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisijas izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Cukurbiešu etanols	61 %	52 %
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32 %	16 %
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	45 %	34 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	53 %	47 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	69 %	69 %
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	56 %	49 %
Cukurniedru etanols	71 %	71 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts etil-terc-butilēteris (ETBE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts terc-amiletilēteris (TAE)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	45 %	38 %
Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
Sojas pupu biodīzeļdegviela	40 %	31 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesa paņēmieni nav norādīti)	36 %	19 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	62 %	56 %
Augu vai dzīvnieku (*) izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	88 %	83 %
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	51 %	47 %
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	65 %	62 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	40 %	26 %
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	68 %	65 %

▼M4

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	58 %	57 %
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	80 %	73 %
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	84 %	81 %
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	86 %	82 %

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļas, kas ražotas no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas klasificēti 3. kategorijā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾.

B. Aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības nākotnes biodegvielām, kuras 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos un kuras ražo, zemes izmantojuma pārmaiņām neradot pārmaiņas oglekļa emisijas apjomā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums
Kviešu salmu etanols	87 %	85 %
Koksnes atlieku etanols	80 %	74 %
Audzētās koksnes etanols	76 %	70 %
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	95 %	95 %
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	93 %	93 %
Koksnes atlieku dimetilēteris (<i>DME</i>)	95 %	95 %
Audzētās koksnes <i>DME</i>	92 %	92 %
Koksnes atlieku metanols	94 %	94 %
Audzētās koksnes metanols	91 %	91 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts metil-terc-butilēteris (<i>MTBE</i>)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

C. Metodoloģija

- Siltumnīcefekta gāzu emisiju, ražojot un izmantojot biodegvielas, aprēķina pēc šādās formulas:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kur

E = kopējā emisija no izmantotā kurinamā,

e_{ec} = emisija no izejvielu ieguves vai audzēšanas,

e_l = ikgadējā emisija no oglekļa krājumu izmaiņām zemes izmantojuma pārmaiņu rezultātā,

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

▼ **M4**

e_p = procesa emisija,

e_{td} = emisija no transportēšanas un izplatīšanas,

e_u = emisija no lietotā kurināmā,

e_{sca} = emisijas samazinājums, ko nodrošina oglekļa uzkrāšanās augsnē, izmantojot uzlabotas lauksaimniecības metodes,

e_{ccs} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas,

e_{ccr} = emisijas samazinājums no oglekļa piesaistes un aiztāšanas, un

e_{ee} = emisijas samazinājums no elektroenerģijas pārpalikuma koģenerācijas stacijās.

Iekārtu un aprīkojuma ražošanas emisija netiek ņemta vērā.

2. Kurināmā siltumnīcefekta gāzu emisiju (E) izsaka g CO_{2eq}/MJ (grami CO₂ ekvivalenta uz MJ degvielas).
3. Atkāpjoties no 2. punkta, vērtības, kas izteiktas g CO_{2eq}/MJ, var koriģēt, lai ņemtu vērā atšķirības degvielas lietderīgajā darbā, kas izteiktas km/MJ. Tādas korekcijas veic tikai tad, ja ir apstiprināts, ka lietderīgā darba vērtības nav vienādas.
4. Biodegvielas radīto siltumnīcefekta gāzu samazinājumu aprēķina pēc šādas formulas:

$$SAMAZINĀJUMS = (E_F - E_B)/E_F$$

kur

E_B = kopējā emisija no biodegvielas un

E_F = kopējā emisija no fosilā kurināmā komparatora.

5. Šā pielikuma 1. punkta vajadzībām vērā ņem siltumnīcefekta gāzes CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūžu, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanā piesaistīto CO₂ neņem vērā. Atņem apstiprināto siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu samazinājumu no lāpām naftas ražotnēs visā pasaulē. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas apjoma prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas iegūtas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kas ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.

▼ **M7**

7. Zemes izmantošanas maiņas ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radītās gada emisijas e_1 aprēķina, kopējās emisijas sadalot vienādās daļās 20 gadu ilgā laikposmā. Minētās emisijas aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, ^{(1)}$$

kur:

e_1 = zemes izmantošanas maiņas ietekmē notiekošo oglekļa uzkrājuma izmaiņu radītās gada emisijas (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa (grami) vienā biodegvielas enerģijas vienībā (megadžoulī)). “Aramzeme” ⁽²⁾ un “ilggadīgie stādījumi” ⁽³⁾ tiek uzskatīti par vienu zemes izmantojuma veidu.

CS_R = ar atsauces zemes izmantojumu saistītais oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikts kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Atsauces zemes izmantojums ir zemes izmantojums 2008. gada janvārī vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves, izmantojot vēlāko;

CS_A = ar faktisko zemes izmantojumu saistītais oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikts kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa uzkrājums veidojas laikā, kas ilgāks par vienu gadu, CS_A piešķirto vērtību aprēķina pēc oglekļa uzkrājuma vienā platības vienībā pēc 20 gadiem vai tad, kad augi sasnieguši gatavību, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk;

P = kultūraugu ražība (izteikta kā biodegvielas enerģija gadā vienā platības vienībā); un

e_B = prēmija 29 g CO_{2eq}/MJ, ko piešķir biodegvielai, ja biomasu iegūst no atjaunotas noplicinātas zemes saskaņā ar 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

▼ **M4**

8. Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piešķir, ja ir pierādījumi, ka attiecīgā zeme:

a) 2008. gada janvārī nav izmantota lauksaimniecības vai jebkādām citām darbībām; un

b) ietilpst kādā no šādām kategorijām:

i) stipri noplicināta zeme, tostarp zeme, kas agrāk izmantota lauksaimniecībā;

ii) stipri piesārņota zeme.

Prēmiju 29 g CO_{2eq}/MJ piemēro laikposmam līdz 10 gadiem no datuma, kad zemi pārvērš par lauksaimniecības zemi, ja vien augsnē ir nodrošināts regulārs oglekļa daudzuma pieaugums, kā arī i) punktā minētā zemē panākta erozijas samazināšanās, savukārt saistībā ar ii) punktā minēto zemi – piesārņojuma samazināšanās.

9. Šīs daļas 8. punkta b) apakšpunktā minētās kategorijas tiek definētas šādi:

a) “stipri noplicināta zeme” ir zeme, kas vai nu ir ilgi bijusi sāļaina, vai arī kurā ir īpaši maz organisko vielu, un kas ir spēcīgi erodēta;

⁽¹⁾ Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulmasu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulmasu (12,011 g/mol), ir 3,664.

⁽²⁾ Aramzemes definīciju izstrādā IPCC.

⁽³⁾ Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirtmeta atvasāji un eļļas palmas.

▼ M4

- b) “stipri piesārņota zeme” ir zeme, kas augsnes piesārņojuma dēļ nav piemērota pārtikas produktu vai dzīvnieku barības ražošanai.

Šāda zeme ir arī zeme, uz ko attiecas Komisijas lēmums saskaņā ar 7.c panta 3. punktu.

10. Norādījumi saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK V pielikuma C daļas 10. punktu ir pamats zemes oglekļa krājumu aprēķiniem, piemērojot šo direktīvu.
11. Emisijā no procesa (e_p) iekļauj paša procesa emisijas, atkritumu un noplūžu, pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radītās emisijas apjomu.

Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas apjoma intensitāte ir vienāda ar vidējās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti norādītajā reģionā. Ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, tad minētās elektrostācijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izņēmuma kārtā izmantot vidējo ģenerētās elektroenerģijas daudzumu, ko ražo atsevišķa elektrostacija.

12. Transportēšanas un izplatīšanas emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas, kā arī gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju. Uz emisiju, kas rodas transportēšanā un izplatīšanā un kas jāņem vērā saskaņā ar 6. punktu, neattiecas šis punkts.
13. Pieņem, ka degvielas izmantojuma emisija (e_u) biodegvielām ir nulle.
14. Oglekļa piesaistes un ģeoloģiskās uzglabāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{ccs}), kas nav ņemts vērā, aprēķinot e_p , ir emisija, kas novērsta, uztverot un atdalot emitēto CO₂, un kas ir tieši saistīta ar degvielas ieguvī, transportēšanu, apstrādi un izplatīšanu.
15. Oglekļa piesaistes un aizstāšanas radītais emisijas samazinājums (e_{ccr}) ir emisija, kas novērsta, piesaistot CO₂, kurā oglekļa avots ir biomasas un ar kuru aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un ko izmanto komercproduktos un pakalpojumos.
16. Emisijas samazinājums no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{ee}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu. Ietaupījumu ņem vērā, ja koģenerācijai izmantotā degviela ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt degvielas ražošanai vajadzīgo siltumu. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājums līdzinās siltumnīcefekta gāzu daudzumam, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas daudzumu, radītu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.

▼M4

17. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisijas apjomu sadala proporcionāli to energoietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā siltumietilpība).
18. Šā pielikuma 17. punktā minēto aprēķinu vajadzībām emisiju sadala šādi: $e_{ec} + e_b + e_p$, e_{td} un e_{ee} frakcijas, kas rodas gan pirms apstrādes posma, kurā ražo blakusproduktu, gan arī tā laikā. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība ir piešķirta kādā no iepriekšējiem ražošanas cikla posmiem, tad minēto emisijas apjomu kopsummas vietā aprēķinam izmanto to emisiju apjomu frakciju, kuru pēdējā minētās apstrādes posmā piešķir degvielas starpproduktam.

Visi blakusprodukti, arī elektroenerģija, uz kuru neattiecas 16. punkts, tiek ņemti vērā šajā aprēķinā, izņemot kultūraugu atliekas, tostarp salmus, bagasu, čaumalas, kacenus un riekstu čaumalas. Šajā aprēķinā pieņem, ka blakusproduktiem ar negatīvu enerģijas saturu šīs enerģijas saturs līdzinās nullei.

Pieņem, ka atkritumu, kultūraugu atlieku (tostarp salmu, bagasu, čaumalu, kukurūzas kacenu un riekstu čaumalu) un procesa atlieku, tostarp jēlglicerīna (nerafinēta glicerīna), aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Ja degvielu ražo naftas pārstrādes iekārtās, tad vieta, kur veic analīzes 17. punktā minētajiem aprēķiniem, ir naftas pārstrādes iekārta.

19. Aprēķiniem, kas minēti 4. punktā, pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Kopienā patērētā un no fosilā kurināmā iegūtā benzīna un dīzeļdegvielas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar šo direktīvu. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir 83,8 g CO_{2eq}/MJ .

D. Biodegvielām piemērojamās nesummētās standartvērtības

Nesummētās standartvērtības audzēšanai: " e_{ec} " pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	12	12
Kviešu etanols	23	23
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	20	20
Cukurniedru etanols	14	14
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>ETBE</i>	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>TAAE</i>	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	

▼ M4

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	29	29
Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
Sojas pupu biodīzeļdegviela	19	19
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	14	14
Augu vai dzīvnieku izcelsmes (*) atkritumeļļas biodīzeļdegviela	0	0
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	18	18
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	15	15
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	30	30
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	0	0

(*) Neietverot dzīvnieku izcelsmes eļļu, kas ražota no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri klasificēti kā 3. kategorijas materiāls saskaņā ar Regulu (EK) 1774/2002.

Nesummētās standartvērtības apstrādei (ietverot elektroenerģijas pārpalikumu): “ $e_p - e_{ee}$ ”, kā definēts šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	19	26
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	32	45
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	32	45
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	21	30
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	14	19
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	1	1
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerā- cijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	15	21
Cukurniedru etanols	1	1

▼ M4

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>ETBE</i>	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>TAE</i>	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	16	22
Saulespuķu biodīzeļdegviela	16	22
Sojas pupu biodīzeļdegviela	18	26
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesa paņēmieni nav norādīti)	35	49
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	13	18
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	9	13
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	10	13
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	30	42
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	7	9
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	4	5
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	14	20
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	8	11

Nesummētās standartvērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	2	2
Kviešu etanols	2	2
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	2	2
Cukurniedru etanols	9	9

▼ **M4**

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
Sojas pupu biodīzeļdegviela	13	13
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	1	1
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas	5	5
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	1	1
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	3	3
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	5	5
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	4	4

Kopā audzēšanai, pārstrādāšanai, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurbiešu etanols	33	40
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	57	70
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantots lignīts)	57	70
Kviešu etanols (parastajā tvaika katlā kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	46	55
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	39	44
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantoti salmi)	26	26
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās kā procesa kurināmais izmantota dabasgāze)	37	43

▼M4

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Cukurniedru etanols	24	24
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts ETBE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts TAEE	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	46	52
Saulespuķu biodīzeļdegviela	35	41
Sojas pupu biodīzeļdegviela	50	58
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (procesa paņēmieni nav norādīti)	54	68
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	32	37
Augu vai dzīvnieku izcelsmes atkritumeļļas biodīzeļdegviela	10	14
Hidrogenēta augu eļļa no rapšu sēklām	41	44
Hidrogenēta augu eļļa no saulespuķēm	29	32
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process nav norādīts)	50	62
Hidrogenēta augu eļļa no palmu eļļas (process eļļas spiestuvē ar metāna uztveršanu)	27	29
Tīra augu eļļa no rapšu sēklām	35	36
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	17	23
No vircas iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	13	16
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze kā saspiesta dabasgāze	12	15

E. **Aplēstās nesummētās standartvērtības nākotnes biodegvielām, kas 2008. gada janvārī tirgū nebija pieejamas vai bija pieejamas mazos daudzumos**

Nesummētās vērtības audzēšanai: “ e_{ec} ” pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	3	3
Koksnes atlieku etanols	1	1
Audzētās koksnes etanols	6	6

▼ **M4**

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	1	1
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
Koksnes atlieku <i>DME</i>	1	1
Audzētās koksnes <i>DME</i>	5	5
Koksnes atlieku metanols	1	1
Audzētās koksnes metanols	5	5
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>MTBE</i>	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības (ietverot enerģijas pārpalikumu) pārstrādei: “ $e_p - e_{ee}$ ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	5	7
Koksnes etanols	12	17
Fišera–Tropša sintēzē iegūta koksnes dīzeļdegviela	0	0
Koksnes <i>DME</i>	0	0
Koksnes metanols	0	0
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>MTBE</i>	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Nesummētās vērtības transportēšanai un izplatīšanai: “ e_{td} ”, pēc definīcijas šā pielikuma C daļā

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	2	2
Koksnes atlieku etanols	4	4
Audzētās koksnes etanols	2	2
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	3	3
No audzētās koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	2	2
Koksnes atlieku <i>DME</i>	4	4
Audzētās koksnes <i>DME</i>	2	2

▼ **M4**

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Koksnes atlieku metanols	4	4
Audzētās koksnes metanols	2	2
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>MTBE</i>	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Kopā audzēšanai, pārstrādei, transportēšanai un izplatīšanai

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskā siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisija (gCO _{2eq} /MJ)
Kviešu salmu etanols	11	13
Koksnes atlieku etanols	17	22
Audzētās koksnes etanols	20	25
No koksnes atliekām Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	4	4
No audzētas koksnes Fišera–Tropša sintēzē iegūta dīzeļdegviela	6	6
Koksnes atlieku <i>DME</i>	5	5
Audzētas koksnes <i>DME</i>	7	7
Koksnes atlieku metanols	5	5
Audzētas koksnes metanols	7	7
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūts <i>MTBE</i>	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

▼ **M7***V PIELIKUMS*

A daļa. Aplēstās netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas no biodegvielām (g CO_{2eq}/MJ) ⁽⁺⁾

Izejvielu grupa	Vidējā vērtība (*)	No rezultātu ietekmes analīzes izrietoša starp-procentiņu amplitūda (**)
Labība un citi cieti saturoši augi	12	8 līdz 16
Cukuri	13	4 līdz 17
Eļļas augi	55	33 līdz 66

(*) Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais.

(**) Šeit iekļautā amplitūda ataino 90 % rezultātu, izmantojot no analīzes izrietošas piektās un deviņdesmit piektās procentiles vērtības. Piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 5 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus zem 8, 4, un 33 g CO_{2eq}/MJ). Deviņdesmit piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 95 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus virs 16, 17, un 66 g CO_{2eq}/MJ).

B daļa. Biodegvielas, kuru aplēstās netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas uzskata par līdzvērtīgām nullei

Uzskata, ka no turpmāk uzskaitītajām izejvielu kategorijām ražotu biodegvielu aplēstās netiešās zemes izmantošanas maiņas emisijas ir nulle:

- 1) izejvielas, kas nav uzskaitītas šā pielikuma A daļā;
- 2) izejvielas, kuru ražošana ir izraisījusi tiešu zemes izmantošanas maiņu, proti, maiņu vienā no šādām IPCC zemes virsmas apauguma kategorijām – mežu zeme, zālājs, mitrājs, apdzīvota vieta vai cita veida zeme – līdz aramzemei vai ilggadīgiem stādījumiem ⁽⁺⁺⁾. Šādā gadījumā tiešās zemes izmantošanas maiņas emisiju vērtības (e) aprēķinam vajadzētu atbilst IV pielikuma C daļas 7. punktam.

⁽⁺⁾ Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais. Pielikumā norādīto vērtību apmēru ietekmē dažādi pieņēmumi (piemēram, blakusproduktu apstrāde, ražīguma izmaiņas, oglekļa uzkrājums un citu izejvielu pārvietošana), kurus izmanto ekonomikas modeļos aplēses veikšanai. Lai gan tādēļ nav iespējams pilnībā raksturot ar šādām aplēsēm saistīto neskaidrību amplitūdu, tika veikta rezultātu ietekmes analīze, pamatojoties uz būtiskajiem parametriem nejašu mainīgo lielumu veidā, tā sauktā "Montekarlo analīze".

⁽⁺⁺⁾ Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirtmeta atvasāji un eļļas palmas